

IZ SONČNE ZAMBIJE

KRISTINA MLAKAR

VAS POZDRAVLJA IZ SONCNE ZAMBIJE

Končno sem le prispela v svojo misijonsko domovino. Nekateri mogoče mislijo, da si želim pustolovščin, pa ne bo držalo, saj mi v resnici manjka junaštva. Ko sem še kot otrok v Bohinjskih hribih hodila po vodo, sem drgetala na bolj

strašljivih krajih, toda šla sem naprej. Tako so me vzgojili, da se ne vračam nazaj.

Iz Bohinjske Češnjice me je pot pripeljala na ljubljansko univerzo, kjer sem diplomirala iz matematike. Več let sem vzgajala in poskušala reševati probleme mladostnikov. Brezskrbno življenje pa mi vzemiri p. Kokalj s povabilom v Afriko. Zapustila sem domače in prijatelje in odšla študirat angleščino in Angleže.

V Anglijo je prispel tudi moj brat Janez, ki se je tudi priključil zambijskemu misijonu. Pod streho naju je vzel dobri župnik g. Bergant in misijonska družina Mihe Rehbergerja.

Za menoj je že prvi mesec bivanja v Zambiji. Življenje poteka kot doma. Razlika je v tem, da sem med ljudmi z vseh koncev sveta. S pravo Afriko pa sem se srečala te dni, ko sem začela s svojim delom kot profesorica na katoliški gimnaziji za fante v župniji Matero v Lusaki.

Pred odhodom v Afriko sem se ustavila v Sloveniji. Se enkrat sem uživala ob pogledu na snežno odejo..... Obiskala sem tudi družine misijonarjev in se srečala z mnogimi misijonskimi prijatelji. Ganila me je in mi bila v veliko podporo velikodušnost mladih prijateljev misijonov.

Na lusaškem letališču so me pričakali štirje naši misijonarji. Naj med njimi posebej omenim p. Nikola Sipušića, s katerim sem se srečala že v Angliji. Z vsemi slovenskimi in hrvaškimi misijonarji pa sem preživela prijetno silvestrovanje v našem laičnem centru, kjer živiva skupaj z Zinko.

Na sliki desno naju vidite skupaj z družino inženirja, ki je študiral v Ljubljani. Zinka se je, kot vidite, oblekla v zambijsko oblačilo. Vam je všeč?

KRISTINA

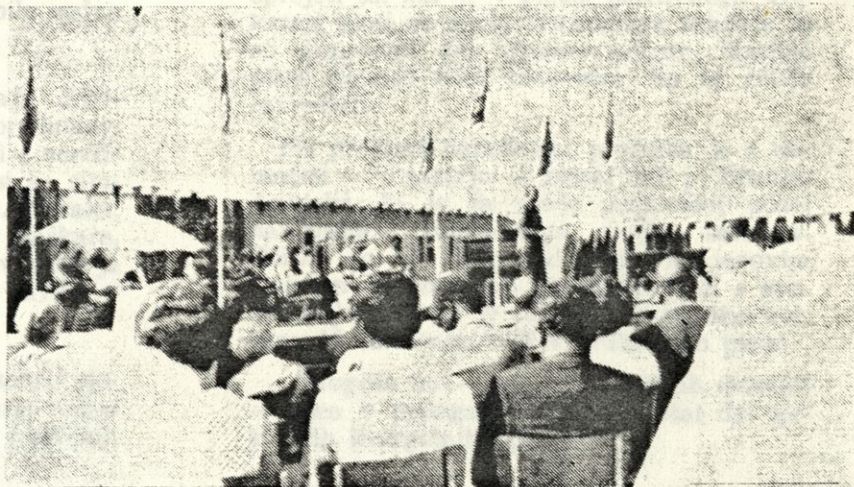

PREDSEDNIK MOLI ZA MIR

Zambijski predsednik je svojem novoletnem govoru po TV nagovoril tudi voditelje Cerkev: "Izkoriščam dano priložnost, da povem, koliko novih idej in spodbud sem bil deležen pri sodelovanju z vami, cerkvenimi voditelji. S srečanji ob važnih priložnostih ste pokazali skrb za Zambijo. Hvaležen sem vam, ker sodelujete pri gospodarskem razvoju naše mlade države. Predvsem pa bi se vam rad zahvalil za vaše molitve. Skupno molimo za mir, kot nam priporoča papež Pavel VI. Upajmo, da se bo pravi mir naselil najprej v srcih posameznikov in se razširil v srca naših bližnjih. Začenjamo novo leto in novo desetletje z božjim blagoslovom. Bog blagoslovi Zambijo in njen napredek!"

Na sliki desno je zambijski predsednik, ki govori ob otvoritvi katoliške gimnazije za fante v Matero. Na tribuni je tudi nadškof in prosvetni minister.

V tej šoli poučuje Kristina.

STANKOVE DOGODIVSCINE

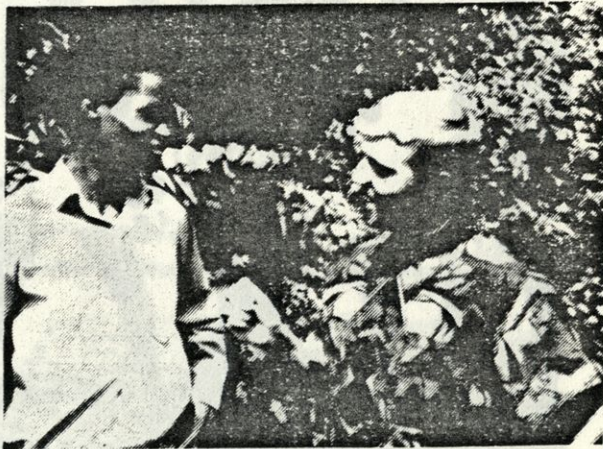
Pred božičnimi prazniki sem odšel z ameriškim laičnim misijonarjem Petrom na izlet v državo Botswana (prej Bechuanaland.) Potovala sva z avtostopom in sva na poti obiskala Viktorijine slapove. Vsak večer sva poiskala misijonsko postajo, enkrat sva prenočila pod vedrim nebom, drugikrat celo na cementnih tleh obmejne policijske postaje. Hotela sva obiskati tudi najbolj nenaseljen predel Zambije — Zahodno provinco. Nisva verjela opominom domačinov, da ni preveč varno potovati po reki Zambezi navzgor. Pa sva jo res skupila: Niso naju zaustavili krogodili niti povodni konji ali levi, ampak skupina ljudi, ki so naju olajšali za nekaj tisočakov....

Kljub temu, Viktorijini slapovi so res veličastni, verjemite! In izlet po lepi Zambiji je bil čudovit.

STANKO

Na sliki levo je Stanko v pogovoru s semeniščnikom v Mpimi, v semenišču, kjer poučuje. Zaved vodijo ameriški jezuiti, fantje pa prihajajo iz raznih škofij. Naša župnija Matero ima v semenišču štiri fante, pred dvema tednoma pa so vstopili še štirje drugi. Pripravnike na duhovniški poklic priporočamo molitvam naših prijateljev. Skrb za domače duhovniške poklice je gotovo največji apostolat tujih misijonarjev.

Vseh duhovnikov je v Zambiji 400 in od teh je le 50 domačinov. Oba zambijska nadškofa sta domačina. Mnogo več domačih duhovnikov imajo sosednje dežele — Tanzanija, Kongo, Uganda. Krščanstvo je v Zambiji še mlado, začelo se je hitreje razvijati šele po prvi svetovni vojni, zato se tudi duhovniški poklici niso mogli uveljaviti tako kot v krajih z daljšo krščansko tradicijo.

O AFRISKIH PLESIH

Ples zajema v afriški kulturi velik del družbenega in čustvenega doživljanja. Afrikanci kar ožive, če slišijo glas bobna, fantje pozabijo na jed in pijačo...Ko so prišli na zeleni kontinent prvi misijonarji, so se znašli pred problemom, kako naj z moralnega stališča presojuje različne plesne. Razsodba ni bila lahka in gotovo ni bila vedno pravilna.

Mnogi plesi so verskega značaja. Afrikanci verujejo v duhove svojih prednikov, ki ostanejo tudi po smrti povezani s sorodniki in z življenjem plemena. Plesi so simbolična vez med obema svetovoma. Plesalci, ki se našemijo podobno kot naše maskare, predstavljajo duhove umrlih. Prav zato je vse, kar je povezano s plesom, zavito v skrivnost, je privlačno in sveto.

V Malawi in v Zambiji je posebno slovit Nyao ples. Plesalci se našemijo nekje blizu pokopališča in se kot duhovi pokojnih

pojavi ob najvažnejših življenjskih dogodkih: ob rojstvu, včlanjenju v življenje plemena, ob poroki, vojni in smrti.

Po želji Cerkve in po smernicah Vatikanskega koncila se morajo misijonarji čimbolj prilagoditi običajem in miselnosti rodov, med katerimi delujejo. Kjer je to potrebno, morajo spremeniti preveč negativne sodbe o raznih plesih in z veseljem sprejeti to, kar je v plesih pozitivnega. Nekateri plesi so zgolj družabnega značaja in so dragoceni del afriške kulture. Takšne plesne plešejo tudi redovnice, ko se želijo razvedriti.

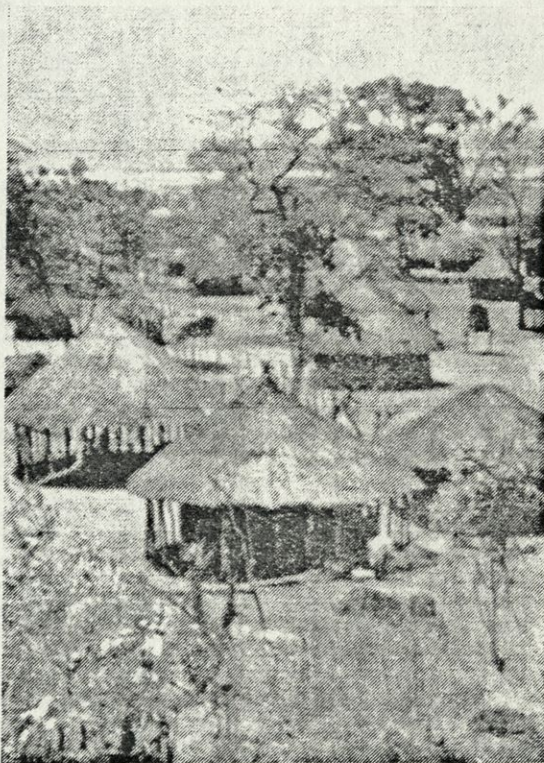
Pri proslavi narodnega praznika je z domačini — v talarju — plesal tudi p. Branko Andjelić, ki je za svojo prijaznost požel navdušeno odobravanje svojih faranov. Očitno so bili zelo zadovoljni z njegovim smislom za potrebno prilagoditev in s spoštovanjem, ki ga je pokazal do afriške kulture, ki se izraža tudi v družabnem plesu.

Mogoče bo — vsaj v nekaterih deželah — ples v prilagojeni obliki postal del nekaterih liturgičnih opravil.

MODERNI TARZAN Lansko leto so pazniki v narodnem parku MIKUMI, Tanzanija, opazili človeka, ki je živel v družbi divjih živali. Svoja opazovanja so strnili v senzacionalno poročilo: Odkrili smo modernega Tarzana! Divji mož živi srečno življenje z živalmi, luknja v velikem baobab drevesu je njegov "dom." Paznikom se je posrečilo v začetku tega leta, da so ga ujeli. Dvanajst paznikov je pripravilo zasedo... Moderni tarzan ne zna govoriti, nihče ga ne razume, čudijo pa se, kako je človek mogel tako dolgo preživeti med levi, nosorogi, sloni in drugimi prebivalci džungle.

LEOPARD V KATONDWE. P. Tomažin nam je na silvestrovo, ko smo se zbrali slovenski in hrvaški misijonarji v Matero, pripovedoval o svojih dogodivščinah v svojem misijonu Katondwe. Pravi, da je leo-

List izdajajo SLOVENSKI ZAMBIJSKI MISIJONARJI—

Naslov: MATERO CATHOLIC PARISH —
P.O. Box 3243
LUSAKA — ZAMBIA — AFRICA.

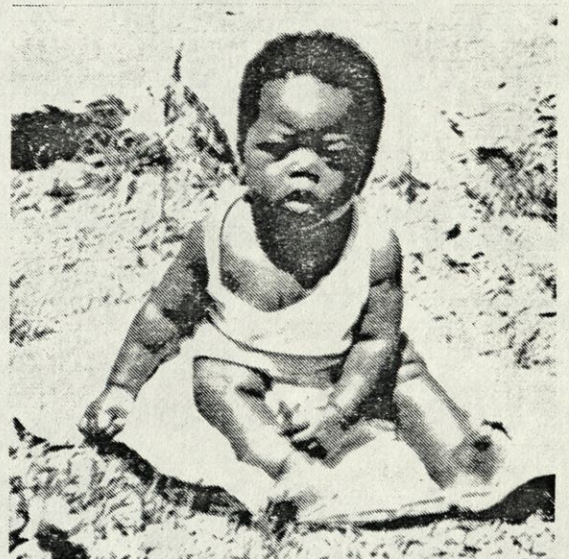
pard kradel koze iz kozjaka. Visoki zid ni nudil zadostne zaščite. Za stražarja se je ponudil kanadski pater Doyle. Predrzná zverina je skočila med koze kar v pričo nje-ga in odnesla kozlička. Ko se je leopard čez nekaj časa vrnil, ga je čakal hladen sprejem: luč močne baterije in puška. Zverina je bila tako hitra, da ji je stražar komaj sledil s pogledom. Počil je strel, zrno je podkurilo bežečemu leopardu, puškino kopito pa je izbilo stražarju nekaj prednjih zob. Predno je šel p. Doyle k zobozdravniku, se je zaklel, da bo zverino ubil. Do danes je še ni.

DVE MNENJI Bralka našega lista iz domovine piše: "Hvala vam za božično številko Iz sončne Zambije. Bila je najlepše božično darilo, ki sem ga prejela."

Student teologije, ki študira v Nemčiji, piše: "Ja, moram ti čestitati za tisti "Tam-tam." Sploh vas je sam sv. Duh navdihnil, da ste začeli s tem časopiskom. Odlično-fantastično! Le v tiskarno moraš enkrat stopiti (prej si seveda z rujnim vincem podpreti korajžo) in dati tistega skisanega črkostavca čez koleno. Kaj pa se to pravi:

"NOVOREJENEGA..."

Na levi: Vasica ob misijonu Katondwe. Mogoče se je od tod priplazil leopard...

POZDRAV!